

VAR-wuo voor hockeytrainer

Rechtbank Arnhem 15 mei 2012, 11/03482, LJN BW6226

Belastingjaar/tijdvak 2011

- Artikel 3.156, Wet IB 2001

Samenvatting

Belanghebbende verleent diensten op het gebied van hockeytraining, coaching en marketing. In 2011 is belanghebbende onder meer hoofdtrainer van het eerste herenteam van D. Hiertoe hebben belanghebbende en D in 2010 een overeenkomst van opdracht gesloten. De inspecteur heeft een VAR-loon afgegeven voor de werkzaamheden die belanghebbende verricht voor D. Volgens hem is sprake van een (fictieve) dienstbetrekking tussen D en belanghebbende. Belanghebbende stelt dat de inspecteur, net als voor het jaar 2010, een VAR-wuo had moeten afgeven.

Rechtbank Arnhem oordeelt dat belanghebbende en D uitdrukkelijk hebben beoogd een overeenkomst van opdracht te sluiten en geen arbeidsovereenkomst. Volgens de rechtbank hebben partijen ook feitelijk uitvoering gegeven aan die overeenkomst. De rechtbank acht aannemelijk dat belanghebbende ondernemersrisico loopt, bestaande uit een incassorisico voor betalingen en het ontbreken van enige ontslagbescherming. Ook loopt belanghebbende het risico voor arbeidsongeschiktheid en dient hij een verzekering af te sluiten voor eventuele schade die hij veroorzaakt bij de uitoefening van zijn werkzaamheden. Tevens acht de rechtbank van belang dat belanghebbende zijn eigen tijd kan indelen, ook tegen de wensen van D in, dat hij zelf de trainingsschema's vaststelt en de wijze van coaching invult. De rechtbank draagt de inspecteur op om een VAR-wuo af te geven.

(Beroep gegrond.)

Commentaar (Molenaar*)

Deze hockeytrainer heeft een jaarcontract met de hockeyclub voor gemiddeld 20 uur per week. Beide partijen vinden het een opdrachtovereenkomst en verwijzen in het contract naar de regels van art. 7:400 e.v. BW. De rechtbank concludeert dat de verplichtingen niet verder gaan dan het kunnen geven van aanwijzingen door de club (art. 7:402 BW), het verantwoording moeten afleggen over de uitvoering van de opdracht (art. 7:403 BW) en het zich niet kunnen laten vervangen (art. 7:404 BW), en dat de trainer verder geheel de vrijheid heeft om zijn werkzaamheden naar eigen inzicht te verrichten. Zo wordt in de uitvoering ook gehandeld, de clubbestuurders bemoeien zich niet met meer dan zij hebben afgesproken. Dus concludeert de rechtbank dat er geen gezagsverhouding bestaat en dus geen arbeidsovereenkomst is, maar dat wordt voldaan aan de vereisten van de opdrachtovereenkomst. Voor de toetsing verwijst de rechtbank naar HR 25 maart 2011, [NTFR 2011/675](#), BNB 2011/205c (Gouden Kooi), namelijk dat niet alleen de bedoeling van partijen bij het sluiten van de overeenkomst, maar ook het uitvoering en inhoud daaraan geven van belang zijn. Overigens speelde bij deze hockeycoach ook nog een rol dat hij verschillende opdrachtgevers had, alhoewel hij bij deze hockeyclub meer dan 70% van zijn jaarinkomen verdiende.

Deze uitspraak lijkt op de uitspraken over de bondscoach in de paardensport, die niet in dienstbetrekking werkt en een VAR-dga diende te krijgen (Hof Den Bosch 25 november 2011, [NTFR 2012/528](#)). Het gaat te ver om te zeggen dat alle sportcoaches hiermee zelfstandigen zouden zijn, want die beoordeling staat of valt met de inhoud van de overeenkomst én de praktische uitvoering daarvan. Maar het is wel heel goed mogelijk dat een sportcoach een zelfstandige kan zijn.

Andere zzp'ers (en hun opdrachtgevers) zullen zich ook in deze uitspraak kunnen herkennen. Het loont de moeite om de opdrachtovereenkomst goed vorm te geven, inclusief verwijzingen naar de bepalingen uit het Burgerlijk Wetboek, en de uitvoering daarbij aan te laten sluiten.

* Dr. D. Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en verbonden aan de Erasmus Universiteit Rotterdam